

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 8110/05
22.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, коју заступају пуномоћници АВ и АВ, адвокати, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад, ради поништаја решења туженог бр. 438-130/2005-1179 од 01.08.2005. године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 22.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА РЕШЕЊЕ Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад, бр. 438-130/2005-1179 од 01.08.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем укинута је, по основу службеног надзора, због очигледне повреде материјалног прописа, решење Министарства финансија, Пореске управе - Експозитуре Беоцин, бр. 307-413-2/60-2005 од 18.01.2005. године, којим је тужиљи утврђен порез на капитални добитак остварен продајом акција АД "ББ" у износу од 824,00 динара.

Поднетом тужбом тужиља оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, непоступања по правилима поступка и неправилно утврђеног чињеничног стања. Истакла је да је погрешно становиште туженог да набавну вредност акција тужиље представља номинална вредност акција исказана у Потврди о акцијама која је издата 2002. године. Наиме, номинална вредност акција исказана у Потврди представља њихову номиналну вредност према утврђеној процени друштвеног капитала "ББ" на дан 31.12.1997. године, с обзиром да је према члану 75. Закона о приватизацији из 2001. године (у складу са којим је извршена приватизација овог правног лица) у поступку приватизације коришћена процена капитала из ранијег периода за коју је издато решење надлежног органа, па је тако номинална вредност акција од по 1.000,00 динара за једну акцију изражена према вредности капитала и акција на тај дан (31.12.1997. године) а не на дан издавања Потврде о власништву на акцијама. Тужиља је акције стекла 31.12.1997. године по самом Закону о својинској трансформацији који је тада важио и по том Закону је тужиља стекла право на акције под повлашћеним условима по номиналној вредности од 400 DEM за сваку годину радног стажа сходно чл. 12. ст. 2. тог Закона. Надаље, дан издавања Потврде о власништву није дан стицања акција, па је тужени морао да спроведе поступак ради утврђивања чињенице када су акције стечене, јер је то одлучна чињеница, док је Пореска управа Експозитура Беоцин у доношењу решења 307-413-2/60-2005 од 18.01.2005. године спровела такав поступак и као дан утврђивања вредности акција узела дан процене акцијског капитала БФЦ, те од тог дана вршила усклађивање набавне вредности до дана продаје и тако правилно утврдила висину пореза на капиталну добит. Стога сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на њену штету, предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд Србије тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу чл. 39. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган укинуо по основу службеног надзора решење првостепеног органа којим је тужиоцу утврђена обавеза плаћања пореза на капитални добитак остварен продајом акција са позивом на чл. 253. ст. 2. Закона о општем управном поступку, јер је нашао да је приликом доношења првостепеног решења очигледно повређен материјални закон, односно одредбе чл. 72. ст. 2. Закона о порезу на доходак грађана ("Сл. гласник РС" бр. 24/01 и 80/02) и чл. 74. ст. 1. и ст. 6. истог Закона, које у оспореном решењу и цитира.

Тужени орган је образложио да је приликом утврђивања пореза на капитални добитак, првостепени порески орган ревалоризовао номиналну вредност акција од 31.12.1997. године, односно дана када је утврђена вредност акције до дана продаје, а не од дана стицања акција, чиме је умањена пореска основица, што је имало за последицу утврђивање пореза на капитални добитак у мањем износу.

Кол напред утврђеног чињеничног стања у поступку кол туженог органа Врховни суд Србије налази да

код напред утврђеног чињеничног стања у поступку код туженог органа, Врховни суд Србије налази да се нису стекли услови за примену одредбе чл. 253. ст. 2. ЗУП-а, те да је незаконито поступио тужени када је решење првостепеног органа укинуо по основу службеног надзора због очигледно повређеног материјалног закона приликом његовог доношења.

Према правном схватању Врховног суда Србије, постојање очигледне повреде материјалног прописа у смислу чл. 253. ст. 2. ЗУП-а, приликом доношења решења, цени се према чињеничном стању утврђеном у поступку пре доношења тог коначног решења, а не према чињеничном стању утврђеном у поступку вршења права надзора. Стога се решења коначна у управном поступку не могу укидати по основу службеног надзора због непотпуно или неправилно утврђеног чињеничног стања, без обзира на то да ли је због таквог чињеничног стања дошло до повреде материјалног закона.

Према томе, констатација туженог органа у оспореном решењу о погрешно утврђеној пореској основици ради наплате пореза на капитални добитак на начин да је основицу требало утврдити ревалоризацијом номиналне вредности акција од дана стицања 07.03.2002. године, а не од момента процене друштвеног капитала 31.12.1997. године, до дана продаје, представља утврђивање другачијег чињеничног стања у оспореном решењу у односу на раније решење које се укида по основу службеног надзора, које искључује примену чл. 253. ст. 2. ЗУП-а о укидању решења по основу службеног надзора, без обзира што је погрешно утврђеним чињеничним стањем у погледу утврђивања пореске основице дошло до повреде материјалног закона.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је оценио да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, због чега је применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 22.06.2006. године, У. 8110/05

Записничар Председник већа - судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК